

De Klank van Klokkenbrons is ook een ode aan de Spaanse clown Charlie Rivel. 2017

Chris Sonnemans (geb. 1943)

In 1972 zag ik in Basel een voorstelling van Charlie Rivel, die in mijn herinnering bleef hangen. Tijdens een cursus boetsen in de KEO-Werkwinkel in Wageningen maakte ik in 1974 een afbeelding van Charlie Rivel in klei. Het werd een beeldje, zoals hij volgens mijn herinnering uitzag.

Bij mijn project staat een klokkentoren centraal en ik wilde een toeschouwer laten zeggen, dat de klokkentoren en de klak van de klokjes "mooi" zijn. De uitspraak "Akrobat Schö-ö-ön" van Charlie Rivel maakte hem beroemd.

Als onderdeel van het bronsproject wilde ik Charlie Rivel en zijn uitspraak "Schö-ö-ön" in beeld brengen.

Het wasmodel van Charlie Rivel in 2017, Het wasmodel werd van onderen naar boven met klokkenbrons gegoten. Een ontluchtingskanaal was op zijn neus bevestigd. Het beeldje kwam grijs uit de gietmal. De hoogte van het beeldje is 12 cm, de doorsnede 6 cm en het weegt 950 gram.

Een kapstok in was, gegoten met RG7 brons, gepatineerd in de damp van schoonmaakazijn en gespoten met matte acryllak. De hoogte van de kapstok is 29 cm, de breedte 12 cm, de diepte 11 cm en weegt 490 gram.

Charlie Rivel

Josep Andreu i Lasserre (23 april 1896 - 26 juli 1983), beter bekend als Charlie Rivel, was een internationaal bekende Spaanse circusclown. Hij werd geboren in Cubelles (Barcelona, Spanje). Zijn ouders Pere Andreu Pausas (Spaans) en Marie-Louise Lasarre (Frans) waren ook circusartiesten. Hij debuteerde op de leeftijd van drie en vormde de groep Los Rivels met zijn broers Polo Rivel en René Rivel. Hij nam zijn artistieke voornaam van Charlie Chaplin die hij het eerst ontmoette in 1910. Elk respecteerde de ander. De legende wil dat Chaplin hem later vroeg: "Ben jij het die mij imiteert of ik die jou imiteert?"

In Berlijn speelde hij in een film geregisseerd door Wolfgang Staudte, Akrobat Schö-ö-ön (de betwiste tekst van Charlie in de ingang van de Little Bridge). De film werd in 1943 uitgebracht en het onthulde Charlie als een echt schermtalent. In latere jaren zou een telegram dat Charlie in 1942 voor zijn verjaardag naar Hitler had gestuurd, het onderwerp zijn van wilde speculaties. Zoals veel reizende artiesten die weinig bekend waren met de internationale politiek, was Charlie gevaarlijk naïef geweest. Na de overwinning van de geallieerden moest Charlie uit Duitsland sloop. Hij vond zijn toevlucht in Scandinavië voordat hij terugkeerde naar zijn huis in de buurt van Parijs. Geschuwd door agenten en directeuren in de naoorlogse jaren, viel hij in een langdurige periode van depressie. "Wie kan nu lachen," schreef hij, "na zoveel tragedie?" Hij zou pas in 1952 terugkeren naar de ring.

Later ontdekte hij zijn definitieve routine, met een stoel, een gitaar en een lang rood hemd. In 1972 verscheen hij in de film "I Clowns" van Federico Fellini.

In december 1974 was hij de eerste ontvanger van de "Gouden Clown"-prijs op het 1e Internationaal Circusfestival van Monte Carlo. Hij was achtenzeventig jaar oud. De Charlie Rivel-zaal in Cubelles is een museum dat aan hem is gewijd, Er is ook een park gewijd aan hem in Vigo in de provincie Pontevedra, Spanje.

Bronnen:

https://en.wikipedia.org/wiki/Charlie_Rivel

http://www.circopedia.org/Charlie_Rivel

De clown Charlie Rivel